

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Frontexu z dnia 10 listopada 2017 r. (ref: CGO/LAU/18911 c/2017), odmawiającej skarżącym dostępu do nazwy, bandery i typu każdego statku rozmieszczonego przez Frontex w środkowej części Morza Śródziemnego na mocy wspólnej operacji Tryton w okresie od 1 czerwca 2017 r. (włącznie) do 30 sierpnia 2017 r. (włącznie);
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżące, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów, także w przypadku oddalenia niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Frontex rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ poprzez nieprzeprowadzenie indywidualnego badania każdego zażądanego dokumentu w celu ustalenia, czy ma zastosowanie wyjątek, na który się powołano.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze tego rozporządzenia, odnoszącego się do bezpieczeństwa publicznego, ponieważ przyczyny przedstawione w celu uzasadnienia zastosowania tego wyjątku są w zasadniczej części sprzeczne z faktami: statki rozmieszczone w ramach tej operacji nie mogą być obserwowane za pomocą publicznie dostępnych środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze tego rozporządzenia, odnoszącego się do bezpieczeństwa publicznego, ponieważ przyczyny przedstawione w celu uzasadnienia zastosowania tego wyjątku nie uwzględniają okoliczności, że skarżący zażądali jedynie informacji na temat statków rozmieszczonych w przeszłości.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze tego rozporządzenia, odnoszącego się do bezpieczeństwa publicznego, ponieważ strona pozwana nie uwzględniła argumentu skarżących, że część zażądanych informacji została już opublikowana na Twitterze w odniesieniu do niektórych statków rozmieszczonych w ramach wspólnej operacji Tryton w 2017 r. oraz że porównywalne informacje dotyczące statków rozmieszczonych w ramach wspólnej operacji Tryton w 2016 r. zostały już opublikowane, a także nie odpowiedziała na ten argument.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 6 tego rozporządzenia, ponieważ nawet gdyby można było domniemywać, że występuje ryzyko – które w rzeczywistości nie istniało – że siatka przestępcza obejdzie ochronę granic, ryzyko to mogłoby jedynie uzasadnić odmowę udzielenia informacji na temat nazwy rozmieszczonych statków, a nie ich typu i bandery.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 6 tego rozporządzenia poprzez nierozważenie możliwości udzielenia częściowego dostępu do zażądanych informacji, nawet jeśli informacje na temat niektórych z tych statków zostały już opublikowane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s.43).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2018 r. – Pracsis i Conceptexpo Project/Komisja i EACEA

(Sprawa T-33/18)

(2018/C 112/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Pracsis SPRL (Bruksela, Belgia) i Conceptexpo Project (Wavre, Belgia) (przedstawiciel: J. N. Louis, adwokat)

Strony pozwane: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, w zakresie w jakim wyznaczają one Cecaforma jako podmiot, któremu udzielono zamówienia na umowę ramową w przetargu EACEA/2017/01 oraz umowy zawartej pomiędzy EACEA i Cecaforma;
- zobowiązanie Komisji Europejskiej i EACEA do solidarnej zapłaty skarżącym kwoty 1 mln EUR;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i przejrzystości.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
3. Zarzut trzeci dotyczący obowiązku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2018 r. – VF/ EBC

(Sprawa T-39/18)

(2018/C 112/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF (przedstawiciele: adwokaci: L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności sporządzonych po ponownym zbadaniu: oceny za 2016 r. i 2016 annual salary and bonus review (rocznego przeglądu wynagrodzenia i premii, zwanego dalej „ASBR”) z dnia 24 maja 2017 r., doręczonych w tym samym dniu;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji EBC z dnia 13 września 2017 r. w sprawie jego wniosku o ponowne rozpatrzenie przez administrację sporządzonych po ponownym zbadaniu oceny za 2016 r. i 2016 ASBR;
- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 20 grudnia 2017 r., doręczonej skarżącemu w dniu 21 grudnia 2017 r., o oddaleniu jego zażalenia na sporządzone po ponownym zbadaniu ocenę za 2016 r. i 2016 ASBR;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 6 marca 2017 r. o braku przekształcenia umowy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji EBC z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie jego wniosku o ponowne rozpatrzenie przez administrację decyzji o braku przekształcenia jego umowy;
- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 15 listopada 2017 r., doręczonej mu w dniu 21 listopada 2017 r., o oddaleniu jego zażalenia na brak przekształcenia jego umowy;
- zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody i krzywdy doznanych przez skarżącego oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania skarżącego w niniejszym postępowaniu.